

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

20 stycznia 2023 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO **Świgut gra Chopina**

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Aleksandra Świgut fortepian
Zoi Tsokanou dyrygent

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

W programie:

LILI BOULANGER

D'un soir triste [10']

FRYDERYK CHOPIN

Koncert fortepianowy nr 2 f-moll op. 21 [30']

- Allegro maestoso
- Larghetto
- Allegro vivace

/przerwa/

MAURICE RAVEL

Suita nr 2 z baletu „Dafnis i Chloe” [18']

- Lever du jour (Świt)
- Pantomime
- Danse générale (Taniec ogólny)

MAURICE RAVEL

Suita „Ma Mère l'Oye” („Moja matka gęś”) [18']

- Pavane de la Belle au bois dormant (Pawana Śpiącej Królowny)
- Petit Poucet (Tomcio Paluch)
- Laideronette, impératrice des pagodes (Brzydulka, cesarzowa pagód)
- Les entrétiens de la Belle et de la Bête (Rozmowy Pięknotki z Potworem)
- Le jardin féerique (Zaczarowany ogród)

ALEKSANDRA ŚWIGUT

Solistka i kameralistka, doktor sztuk muzycznych, pedagog Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Laureatka XVII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Edwarda Griega w Bergen: II nagrody, nagrody publiczności i nagrody Orkiestry Filharmonii Bergen. Zdobywczyni II nagrody na I Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim na Instrumentach Historycznych w Warszawie, półfinalistka Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Artura Rubinsteina w Tel Awiwie (2021).

Wykonawstwo na fortepianach historycznych jest ważnym nurtem aktywności artystki. Zdolność poruszania się w różnych tradycjach wykonawczych czyni z niej pianistkę wszechstronną, która nie zamyka się w jednym nurcie interpretacji. Kompetencje w zakresie dawnych praktyk wykonawczych pozwalają jej działać swobodnie zarówno w sferze współczesnej, jak i historycznej pianistyki. Wśród orkiestr, z którymi koncertowała jako solistka, znalazły się Helsingborg Symphony Orchestra, Netherland Symphony Orchestra, Liepaja Symphony Orchestra, Orkiestra XVIII wieku, zespół AUKSO, Sinfonietta Cracovia, Orkiestra Historyczna {oh!} Martyny Pastuszki oraz większość orkiestr polskich filharmonii. Towarzyszyli jej tak wybitni dyrygenci, jak Lawrence Foster, Johannes Gustavsson, Marek Moś, Bassem Akiki, Grzegorz Nowak, Paweł Przytock, Ruben Silva i Tadeusz Wojciechowski.

Koncertuje również jako kameralistka. W 2014 roku wraz z wiolonczelistą Marcinem Zduniakiem nagrała płytę z utworami Roberta Schumanna wydaną przez Narodowy Instytut Fryderyka Chopina w Warszawie. Występuje także ze swą siostrą, skrzypaczką Agnieszką Świgut. Jest absolwentką Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, Akademii Muzycznej w Katowicach i Guildhall School of Music w Londynie w klasie Davida Dolana. Była stypendystką Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci (2003–2010), wielokrotną stypendystką Ministerstwa Kultury, Fundacji im. Franciszka Wybrańczyka i niemieckiej Fundacji Jütting. W 2020 roku otrzymała stypendium dla wybitnych młodych naukowców przyznane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a w 2021 stypendium „Młoda Polska”.

ZOI TSOKANOU

Jest pierwszą w historii Greczynką, która poprowadziła dużą grecką orkiestrę – zdobyła wówczas międzynarodowe uznanie, okazując witalny temperament i prawdziwą miłość do kreowania muzyki na estradzie. Od sezonu 2017/2018 jest głównym dyrygentem oraz dyrektorem artystycznym Państwowej Orkiestry Symfonicznej w Salonikach.

Do zespołów, którymi gościnnie dyrygowała, należą m.in. Orquestra Simfònica de Barcelona, Orchestre Nationale de Lille, Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, Düsseldorfer Symphoniker, Georgisches Kammerorchester Ingolstadt, Sofia Philharmonic Orchestra, Norddeutsche Philharmonie Rostock oraz wszystkie ważniejsze orkiestry greckie.

W ubiegłych latach pełniła funkcje stałego dyrygenta w Theater Erfurt, asystenta dyrygenta w najstarszej czeskiej orkiestrze w Mariańskich Łaźniach oraz dyrektora muzycznego Arosa Musiktheater w Szwajcarii.

Wiosną 2018 roku dyrygowała rzadko wykonywaną operą Spontiniego „Agnes von Hohenstaufen” w Theater Erfurt wywołując międzynarodową sensację. Współpracuje ponadto z teatrami operowymi w Bremie, Ratyzbonie, Hadze, Atenach i Salonikach.

Doniosłą rolę w karierze dyrygentki odegrał jej mentor, maestro Bernard Haitink – była jego asystentką w Tonhalle w Zurychu, u niego również, na zaproszenie Festiwalu w Lucernie, wzięła kilkakrotnie udział w kursach mistrzowskich; na zaproszenie orkiestry Tonhalle Orchestra uczestniczyła nadto w kursach Davida Zinmana.

Zoi Tsokanou urodziła się w Salonikach. W rodzinnym mieście uzyskała dyplom pianisty i muzykologa, grę na fortepianie studiowała także w Zurychu u Konstantina Scherbakova, dyrygenturę zaś u Johanna Schlaefli. Jej rodzina powiększyła się niedawno: artystka mieszka z nowonarodzonym synem, córką i mężem w Zurychu i Salonikach.

GRANDIOSO

Świgut gra Chopina

D'un soir triste (1917) **Lili Boulanger** (1893–1918) skomponowała w wieku zaledwie dwudziestu czterech lat, na krótko zatem przed śmiercią. Było to poniekąd jej pożegnanie ze światem. Nadia Boulanger – jej starsza siostra – po tym tragicznym wydarzeniu zarzuciła własną twórczość i poświęciła się pracy pedagogicznej; z czasem zaliczono ją – jak wiemy – do grona najważniejszych nauczycieli kompozycji XX wieku.

W przeciwieństwie do eterycznego Debussy'ego, młoda kompozytorka preferowała w swych dziełach nader gęste struktury harmoniczne. Zestawiała też niektóre swe utwory w kontrastującej dyptyki – odmalowany w prezentowanym dziś utworze „smutny wieczór” znalazł więc swe dopełnienie w wizerunku „wiosennego poranka” („D'un matin printemps”). Mają one wspólne metrum i pokrewny materiał tematyczny – jednakże kontrast wyrazowy i emocjonalny jest tu ewidentny. Słuchane dziś dzieło, zgodnie z oznaczeniami zawartymi w partyturze („lent, lourd, triste, dolent, douloureux”), jest naznaczone bólem, żałobą, poczuciem rezygnacji. Od samego początku słyszymy wręcz tragedię, jaka miała niebawem nadejść – zawiedzione nadzieje na powrót do zdrowia i przedwczesną śmierć tak świetnie zapowiadającej się kompozytorki. (10')

„Wiośniany” oraz „idylliczny” nazwał **II Koncert fortepianowy f-moll op. 21** (1829/1830) **Fryderyka Chopina** (1810–1849) Jarosław Iwaszkiewicz w swej godnej przypomnienia, pełnej trafnych intuicji książce o kompozytorze. Z kolei zwycięzca XVII Konkursu Chopinowskiego, południowokoreański pianista Seong-Jin Cho, mówił w jednym z wywiadów, że koncert jest „utworem o młodzieńczej miłości – dochodzą tu do głosu emocje bardzo czyste, a przy tym pełne pasji”, a grając go, poniekąd wciela się w postać człowieka zakochanego... Dodajmy do tego jeszcze porywającą wirtuozerię i romantyczną poetyckość, echa tradycji Mozarta i twórcze zmierzenie się ze współczesnym kompozytorem stylem brillant.

Część pierwsza (Maestoso), aczkolwiek w swym kształcie zupełnie konwencjonalna – jest to allegro sonatowe z podwójną ekspozycją – od samego początku wprowadza nas w Chopinowski liryzm i śpiewność, a także dramatyzm. Uwagę zwraca brak tradycyjnej, popisowej kadencji solisty.

Nokturnowa, oniryczna i wariacyjna część środkowa (ostatecznie oznaczona jako Larghetto) za wdzięczać ma swój charakter miłości Chopina do młodej śpiewaczki, Konstancji Gładkowskiej. „Na tle przejmującego tremolanda smyczków [...] rozlega się deklamujące, bolesne recitativo fortepianu, na dwoje rąk unisono rozłożone: wymowna to wiosenna burza” – komentował Iwaszkiewicz.

Żywołowa, imitująca ludowy taniec (jest nim kujawiak bądź mazurek) część ostatnia (Allegro vivace) jest kunsztownym rondem. Jednakże molowa tonacja nadaje temu tańcowi dosyć specyficzny klimat – i może tu nawet nieco zdumiewać. Tym wyrazistsza staje się nagła zmiana tonacji na F-dur pod koniec finałowego ognia koncertu (traktowana niekiedy jako przejaw młodzieńczego optymizmu Chopina) – utrwała się ona w pamięci słuchacza równie mocno, co charakterystyczne, związane odzywki waltorni (forte i piano) i wieńcząca dzieło olśniewająca, wielce wirtuozowska koda. (30')

Libretto do opartego na dziele Longosa (pisarza z II wieku) baletu **Daphnis et Chloé** („Dafnis i Chloe”, 1909–1912) napisał Michaił Fokin, ograniczając akcję do porwania i uwolnienia tytułowej bohaterki. Muzyka **Maurice’a Ravela** (1875–1937) powstała dla słynnego zespołu Balletów Rosyjskich Sergiusza Diagilewa. Muzyczny fresk o Grecji z marzeń kompozytora, „symfonia choreograficzna w trzech częściach”, grecki „romans”, w którym modernistyczny wizerunek pogańskiego świata splata się z dekadentckim wyrafinowaniem, dźwiękowy odpowiednik obrazów z czasów Ludwika XVI i dzieł prerafaelitów – tak najkrócej można by scharakteryzować tę efektowną partyturę. Z jej fragmentów sam kompozytor zestawiał dwie orkiestrowe suitę. Pierwszą z nich tworzy „Nokturn” (modlitwa Chloe w świątyni Pana oraz scena porwania bohaterki), „Interludium” oraz „Taniec wojenny” (ucieczka Chloe z rąk piratów). Druga grywana jest znacznie częściej – i to ją właśnie usłyszymy dzisiejszego wieczoru. Ona również składa się z trzech ogniw – są nimi „Poranek”, „Pantomima” oraz zamykający balet „Taniec ogólny”. (18')

Ma Mère l'Oye („Moja matka gęś”, 1908–1910) Ravela była początkowo prostą suitą fortepianową na cztery ręce, powstałą dla zaprzyjaźnionych z kompozytorem dwojga dzieci. Rozbudowana i zorkiestrowana, stała się później baletem, by po niejkiej redukcji zająć trwałe miejsce w repertuarze koncertowym jako suita symfoniczna (1911). Tytuły części z pewnością łatwo Państwo rozpoznają, przypominając sobie czytane w dzieciństwie nieco niesamowite baśnie Charlesa Perraulta – choć kompozytor nawiązał także do tekstów innych autorów, w Polsce raczej nieznananych. Dziecięca fantazja i wyrafinowana prostota suity – nad wyraz barwnie zinstrumetowanej – służą do zbudowania muzycznych ekwiwalentów baśni. W partyturze znajdziemy dość precyzyjnie opisane elementy ich akcji.

Zaledwie dwudziestotaktowa „Pawana Śpiącej Królowej” w całości wywodzi się z tematu wprowadzonego przez flet, waltornię i altówki. „Tomcia Palucha” cechuje duża nieregularność rytmiczna. Temat intonuje obój, kontynuuje go róg angielski: oto zagubiony mały chłopiec – trochę jak w „Jasiu i Małgosi” – poszukuje drogi do domu. Niestety, oznaczył ją okruszkami chleba, które akurat wydziobały ptaki...

Po krótkiej introdukcji flet piccolo wprowadza temat „Brzydulki, cesarzowej pagód” – jest on obrazem maleńkich ludzików o ciałach z porcelany, kryształu i szafiru. Ravel przywołuje tu słowa madame d'Aulnoy – oto główna bohaterka „rozebrała się i weszła do kąpeli. Natychmiast wszystkie pagody zaczęły śpiewać i grać na instrumentach; jedne miały teorby zrobione z skorupki orzecha, inne miały wiole sporządzone z łupin migdała, gdyż trzeba było dostosować instrumenty do ich wzrostu”. „Rozmowy Pięknotki z Potworem” (czy też po prostu Pięknej i Bestii) to z kolei walc, w którym bohaterów symbolizuje klarnet i kontrafagot, grające własne, charakteryzujące obie postaci tematy, łączące się po krótkiej konwersacji. I wreszcie pozbawiona już narracji, określona jako apoteoza część zatytułowana „Zaczarowany ogród”, finezyjnie wieńczy całą suitę. (18')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

27.01.
pt, 19:00

GRANDIOSO
VIVAT MOZART!

Sala symfoniczna

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Andrzej Ciepliński klarnet basetowy
Rune Bergmann dyrygent

W. A. MOZART – Uwertura do opery „Wesele Figara” KV 492
W. A. MOZART – Koncert klarnetowy A-dur KV 622
W. A. MOZART – Symfonia nr 40 g-moll KV 550

03.02.
pt, 19:00

GRANDIOSO
ELGAR | SIBELIUS

Sala symfoniczna

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Senja Rummukainen wiolonczela
Rune Bergmann dyrygent

E. ELGAR – Koncert wiolonczelowy e-moll op. 85
J. SIBELIUS – Symfonia nr 1 e-moll op. 39

20. Januar 2023
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO Świgut spielt Chopin

Sinfonieorchester
der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Szczecin

Aleksandra Świgut Klavier
Zoi Tsokanou Leitung

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

Programm:

LILI BOULANGER

D'un soir triste [10']

FRYDERYK CHOPIN

Klavierkonzert Nr. 2 f-Moll op. 21 [30']

- Allegro maestoso
- Larghetto
- Allegro vivace

/Pause/

MAURICE RAVEL

Suite Nr. 2 aus dem Ballett „Dafnis et Chloe“ [18']

- Lever du jour (Tagesanbruch)
- Pantomime
- Danse générale (Allgemeiner Tanz)

MAURICE RAVEL

Suite „Ma Mère l'Oye“ („Mutter Gans erzählt“) [18']

- Pavane de la Belle au bois dormant (Pavane des Dornröschens)
- Petit Poucet (Der Däumling)
- Laideronette, impératrice des pagodes (Laideronette, Kaiserin der Pagoden)
- Les entrétiens de la Belle et de la Bête (Unterhaltungen zwischen der Schönen und dem Biest)
- Le jardin féerique (Der Zaubergarten)

ALEKSANDRA ŚWIGUT

Sie ist Solistin, Kammermusikerin, Musikwissenschaftlerin und Dozentin an der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität in Warschau. Beim 17. Internationalen Edward-Grieg-Klavierwettbewerb in Bergen erhielt sie den 2. Preis, den Publikumspreis und den Preis des dortigen Orchesters. Sie gewann auch den 2. Preis beim 1. Internationalen Chopin-Wettbewerb für Historische Instrumente in Warschau und war Halbfinalistin beim Internationalen Chopin-Wettbewerb „Artur-Rubinstein“ in Tel Aviv (2021).

Das Spiel auf dem historischen Instrument ist ein wichtiger Bestandteil ihrer künstlerischen Tätigkeit. Die Fähigkeit, sich in verschiedenen Aufführungstraditionen zurechtzufinden und in ihnen heimisch zu werden, macht sie zu einer vielseitigen Pianistin, die sich nicht auf nur einen Interpretationstyp beschränkt. Als Solistin ist sie mit Orchestern wie dem Helsingborg Symphony Orchestra, dem Netherland Symphony Orchestra, dem Liepaja Symphony Orchestra, dem Orchestra of the Eighteenth Century, dem AUKSO-Orchester, der Sinfonietta Cracovia, dem Historical Orchestra {oh!} von Martyna Pastuszka (sowie weiteren polnischen philharmonischen Klangkörpern) aufgetreten und hat mit Dirigenten wie Lawrence Foster, Johannes Gustavsson, Marek Moś, Bassem Akiki, Grzegorz Nowak, Paweł Przytocki, Ruben Silva und Tadeusz Wojciechowski zusammengearbeitet.

Sie konzertiert auch als Kammermusikerin. 2014 nahm sie mit dem Cellisten Marcin Zdunik ein Album mit Werken Robert Schumanns auf, das vom Fryderyk-Chopin-Institut in Warschau veröffentlicht wurde. Sie tritt gerne mit ihrer Schwester, der Violinistin Agnieszka Świgut, auf. Aleksandra Świgut ist Absolventin der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität in Warschau, der Musikakademie in Kattowitz und der Guildhall School of Music in London in der Klasse von David Dolan. Sie war Stipendiatin des Nationalfonds für Kinder (2003–2010), mehrfache Stipendiatin des Kulturministeriums, der Franciszek-Wybrańczyk-Stiftung und der Jütting-Stiftung (Stendal). 2020 erhielt sie ein vom Ministerium für Wissenschaft und Hochschulbildung vergebenes Stipendium für junge Wissenschaftler(innen) und 2021 das Stipendium „Junges Polen“.

ZOI TSOKANOU

Sie ist die erste Griechin in der Geschichte, die ein großes griechisches Orchester dirigiert hat – hierbei erlangte sie internationale Anerkennung, indem sie ihr vitales Temperament und wahre Liebe zum Musizieren demonstrierte. 2018 wurde sie zur Chefdirigentin und künstlerischen Leiterin des Staatsorchesters Thessaloniki ernannt.

Zu den Ensembles, die sie als Gastdirigentin leitete, gehören u.a. das Orquestra Simfònica de Barcelona, das Orchestre Nationale de Lille, das Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, die Düsseldorfer Symphoniker, das Georgische Kammerorchester Ingolstadt, das Sofia Philharmonic Orchestra, die Norddeutsche Philharmonie Rostock sowie alle größeren griechischen Orchester.

In den vorigen Jahren war sie als Kapellmeisterin am Theater Erfurt und als assistierende Dirigentin des Westböhmischen Sinfonieorchesters in Marienbad engagiert; sie übernahm auch die musikalische Leitung des Arosa Musiktheaters (Schweiz). Im Frühling 2018 leitete sie Spontinis selten inszenierte Oper „Agnes von Hohenstaufen“ am Theater Erfurt – diese Aufführungen sorgten international für Furore. Außerdem arbeitet sie mit den Opernhäusern in Bremen, Regensburg, Den Haag, Athen und Thessaloniki zusammen.

Zoi Tsokanous Mentor, Maestro Bernard Haitink, spielte eine wichtige Rolle in ihrer Karriere – sie wurde seine Assistentin in der Tonhalle in Zürich und nahm auf Einladung des Lucerne Festivals an seinen Meisterkursen teil; vom Tonhalle-Orchester eingeladen, beteiligte sie sich auch an den Kursen David Zinmans.

Die in Thessaloniki geborene Dirigentin studierte in ihrer Heimatstadt Klavierspiel und Musikwissenschaft. An der Zürcher Hochschule der Künste studierte sie Klavier bei Konstantin Scherbakov und Orchesterleitung bei Johannes Schlaefli. Sie lebt mit dem neugeborenen Sohn, der Tochter und dem Ehemann in Zürich und Thessaloniki.

GRANDIOSO

Świgut spielt Chopin

D'un soir triste (1917) komponierte **Lili Boulanger** (1893–1918) im Alter von nur vierundzwanzig Jahren, kurz vor ihrem Tod. Es war gleichsam ihr Abschied von der Welt. Ihre ältere Schwester Nadia Boulanger gab nach diesem tragischen Ereignis das eigene Schaffen auf und widmete sich dem Unterrichten; mit der Zeit wurde sie bekanntlich eine der berühmtesten Kompositionslehrerinnen des 20. Jahrhunderts.

Im Gegensatz zum ätherischen Debussy bevorzugte die junge Komponistin sehr dichte harmonische Strukturen. Außerdem stellte sie manche ihrer Werke zu auf dem Kontrastprinzip basierenden Diptychen zusammen – der „traurige Abend“, den das heute präsentierte Musikstück darstellt, fand seine Ergänzung im Bild des „Frühlingsmorgens“ („D'un matin printemps“). Sie haben das gemeinsame Metrum und das verwandte thematische Material – der expressive und emotionale Kontrast ist jedoch evident. Das heute gehörte Werk ist nach Partiturangaben („lent, lourd, triste, dolent, douloureux“) von Schmerz, Trauer und Resignation geprägt. Von Anfang ist die Tragödie, die kommen sollte, spürbar – vergebliche Hoffnung auf Genesung und frühzeitiger Tod einer so vielversprechenden Komponistin. (10')

Als „frühlingshaft“ und „idyllisch“ bezeichnete der polnische Schriftsteller Jarosław Iwaszkiewicz in seinem erinnerungs- und zitierwürdigen Büchlein das **Klavierkonzert Nr. 2 f-Moll Op. 21** (1829/1830) von **Fryderyk Chopin** (1810–1849). Der Gewinner des 17. Chopin-Wettbewerbs, der südkoreanische Pianist Seong-Jin Cho, stellte wiederum in einem seiner Interviews fest, das Konzert sei „ein Musikstück über die Jugendliebe – die Emotionen, die in dieser Partitur zum Ausdruck kommen, sind sehr rein und gleichzeitig voller Leidenschaft“ – als Solist verkörpere er gewissermaßen die Rolle des Verliebten... Hervorzuheben sind außerdem mitreißende Virtuosität, romantisch-poetische Entrückung, Anklänge an Mozarts Tradition und einfallsreiche Auseinandersetzung mit dem damaligen „style brillant“.

Der erste Satz (Maestoso), an sich völlig konventionell konzipiert (als Sonatenform mit einer Doppelsektion), führt uns von Anfang an in die typisch chopinsche Welt des Lyrischen, Kantablen und Dramatischen. Was hier auffällt, ist das Fehlen einer traditionellen, effektvollen Solokadenz.

Der notturnoähnliche, träumerische Mittelsatz in Form einer Variationsreihe (endgültig als Larghetto bezeichnet) verdankt seinen Charakter Chopins Liebe zu der jungen Sängerin Konstanca Gładkowska. „Über der ergreifenden Tremolobegleitung der Streicher [...] erklingt ein spannungsgeladenes, deklamatorisch wirkendes Klavierrezitativ, unisono zu zwei Händen gespielt: ein äußerst expressives Frühlingsgewitter“ – so schrieb Iwaszkiewicz.

Der lebhafteste Satzesatz (Allegro vivace), der eine Mazurka oder einen Kujawiak-Tanz nachahmt, ist ein kunstvolles Rondo. Die Moll-Tonart verleiht jedoch diesem Tanz eine ziemlich spezifische Atmosphäre – sie kann hier sogar ein wenig überraschend sein. Der plötzliche Tonartwechsel nach F-Dur am Ende dieses Satzes (manchmal als Ausdruck von Chopins jugendlichem Optimismus betrachtet) wird umso ausdrucksvoller – sie wird im Gedächtnis der Hörenden ebenso stark haftenbleiben, wie die charakteristischen Signale des Waldhorns (forte und piano) sowie die das Werk krönende hochvirtuose, schillernde Coda. (30')

Das auf dem Werk von Longos (dem Schriftsteller aus dem 2. Jh.) fußende Libretto des Balletts **Daphnis et Chloé** (1909–1912) verfasste Michail Fokin, wobei er die Handlung auf Chloes Entführung und Befreiung reduzierte. Die Musik schuf **Maurice Ravel** (1875–1937) als Auftragswerk für Sergei Djagilews Ensemble „Les Ballets russes“. Ein das vom Komponisten geträumte Griechenland darstellendes umfangreiches Fresko, „eine choreographische Sinfonie in drei Sätzen“, der altgriechische Hirtenroman, in dem sich dekadentes Heidentum, Rokokogemälde aus der Zeit Ludwigs XVI. und Unschuld der Präraffaeliten miteinander verflechten – so könnte das Werk charakterisiert werden – das Werk, aus dessen Partitur Ravel zwei äußerst effektvolle Orchestersuiten herauschnitt. Die erste Suite bilden „Nocturne“ (Chloes Gebet im Tempel des Pans und ihre Entführung durch die Piraten), „Interlude“ und „Danse guerrière“ (Chloes Flucht); die häufiger aufgeführte zweite – „Lever du jour“ (Tagesanbruch), „Pantomime“ und „Danse générale“ (Allgemeiner Tanz), der das Ballett abschließt. (18')

Seinen Zyklus **Ma Mère l'Oye** („Mutter Gans erzählt“, 1908–1910) komponierte Ravel ursprünglich als einfache Klaviersuite für vier Hände – er schuf sie für zwei Kinder aus einer mit ihm befreundeten Familie. Das Werk liegt in drei Fassungen vor: Die Klavierstücke wurden orchestriert und später noch einmal als Ballett bearbeitet; am häufigsten wird die sinfonische Suite (1911) präsentiert. Der Titel geht zurück auf Charles Perrault, einen Märchensammler, der in Frankreich ebenso populär ist wie die Gebrüder Grimm im deutschen Sprachraum; Ravel knüpfte auch an weniger bekannte Autoren an.

In seiner ausgesprochen kunstvoll orchestrierten Suite hatte Ravel vor, Poesie der Kindheit wachzurufen – so entstanden musikalische Widerspiegelungen der Märchen (ziemlich präzise beschriebene Elemente ihrer Handlung sind in der Partitur zu finden). Die nur zwanzigtaktige „Pavane des Dornröschens“ rührt von einem schlichten Thema her, das Flöte, Waldhorn und Bratschen anstimmen. „Der Däumling“ zeichnet sich durch einen großen rhythmischen Reichtum aus. Das Thema intoniert die Oboe, dann das Englischhorn. Der Däumling glaubte, den Heimweg dadurch leicht zu finden, dass er sein Brot überall, wo er vorüberkam, ausstreute; aber er erlebte eine Überraschung, als er nicht ein einziges Krümchen wiederfand – die Vögel hatten alles aufgefressen...

Im nächsten Satz spielt die Flöte das Thema der „Laideronnette“, der orientalischen Kaiserin. Ravel führt hier die Worte von Madame d'Aulnoy an – die Titelheldin „entkleidete sich und ging ins Bad. Sogleich begannen Pagoden und Pagodinnen zu singen und Instrumente zu spielen: Einige hatten Theorben aus Nusschalen, einige Violon aus Mandelschalen, denn die Instrumente mussten ihrer Körpergröße entsprechen“. Der vierte Satz („Unterhaltungen zwischen der Schönen und dem Biest“) scheint ein Walzer zu sein, in dem Klarinette und Kontrafagott die beiden Helden symbolisieren – ihre Themen verbinden sich (nach einem kurzen „Gespräch“) zu einer Einheit. Dem Finale ordnete Ravel kein bestimmtes Märchen zu: „Der Zaubergarten“, eine Art Apotheose, krönt effektiv die gesamte Suite. (18')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

WIR LADEN SIE ZU UNSEREN KONZERTEN EIN:

27.01.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **VIVAT MOZART!**

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Andrzej Ciepliński Bassethorn

Rune Bergmann Leitung

W. A. MOZART – Ouvertüre zur Oper „Le nozze di Figaro“ KV 492

W. A. MOZART – Klarinettenkonzert A-Dur KV 622

W. A. MOZART – Sinfonie Nr. 40 g-Moll KV 550

03.02.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **ELGAR | SIBELIUS**

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Senja Rummukainen Cello

Rune Bergmann Leitung

E. ELGAR – Cellokonzert e-Moll op. 85

J. SIBELIUS – Sinfonie Nr. 1 e-Moll op. 39

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTRZ / KONZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Karolina Hyla-Wybraniec

Maria Sosnowska

Monika Sawczuk

Edyta Wolańska

Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska

Joanna Hajkiewicz

Alina Krzyżewska

Olga Rozmus

Maciej Musiał

Marcin Kieruczenko

Maria Nowak

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Anna Muzyk

Robert Smoliński

Diana Miszkiel-Gugała

Zoia Piankowska

Joanna Ostaszewska

Łukasz Górewicz

Magdalena Pajestka

Anna Czechorowska

Małgorzata Borowiecka

Patrycja Kozak

ALTÓWKI / BRATSCHÉ

Grzegorz Sadowski

Ewa Kuśnierz

Wojciech Mazur

Galina Smolińska

Ludmiła Rusin

Aleksandra Majewska

Dominika Kotlicka

Izabela Joniec

WIOLONCZELA / VILONCELLO

Tomasz Szczęsny

Klara Świdrów

Hanna Możejewska

Jacek Tomczak

Katarzyna Meisinger

Natalia Wesołowska

Beata Sawrymowicz

KONTRABAS / KONTRABASS

Karol Nasiłowski

Michał Mitschke

Wojciech Gunia

Robert Możejewski

Jan Gottschling

FLET / FLÖTE

Filippo del Noce

Anna Wojnowicz-Drężek

Elżbieta Podleśny-Głowacka

Joanna Kowalczyk

OBÓJ / OBOE

Mateusz Żurawski
Izabela Kokosińska
Piotr Kokosiński

KLARNET / KLARINETTE

Piotr Wybraniec
Bogusław Jakubowski
Krzysztof Krzyżewski
Krzysztof Baturo

FAGOT / FAGOTT

Zbigniew Kania
Anna Bownik
Michał Szydłowski
Edyta Moroz

WALTORNIA / HORN

Oleksandr Melnychenko
Dmitrij Wdowiczenko
Mikołaj Olech*
Radosław Zamojski

TRABKA / TROMPETE

Marcin Olkowski
Dawid Głogowski
Sławomir Kuszvara
Dominik Kaszczyszyn*

* gościnnie / als gast

PUZON / POSAUNE

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkarski

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

PERCUSIA / SCHLAGZEUG

Jacek Wierzchowski
Dariusz Jagiełło
Bogdan Pilak
Antonina Kadur*
Agata Kaszczyszyn*
Krzysztof Kołtątaj*
Magdalena Mazurek*

HARF / HARFE

Barbara Stalmierska
Sandra Kasperek*

CELESTA

Mariia Kulykovska*

STROICIEL FORTEPIANU /

KLAVIERSTIMMER
Paweł Kwiatkowski

GALERIA POZIOM 4

Zapraszamy na wystawę:

CHRIS NIEDENTHAL PRL – RP / wystawa fotografii

19 stycznia – 31 marca 2023

„Fotografuję Polskę i polską historię współczesną już od 50 lat. Jestem Polakiem urodzonym w Anglii i obserwowałem Polskę właściwie okiem młodego Anglika. Moje dwa kraje różniły się we wszystkim - i stąd to moje zainteresowanie. Przez te 50 lat Polska zmieniła się w imponujący sposób, a ja z czasem stałem się nieco starszym, polskim już Polakiem. Na wystawie tej znajdują się moje fotografie i z życia codziennego, i politycznego. Nigdy jeszcze nie odłożyłem aparatu.”

Chris Niedenthal urodził się w polskiej rodzinie w Londynie. Studiował fotografię w London College of Printing, po czym w 1973 roku przyjechał do Polski na kilka miesięcy i pozostał do dziś.

Pracował zawsze jako tzw. „wolny strzelec”; na początku lat 80. współpracował z amerykańskim tygodnikiem NEWSWEEK a od 1985 roku, jako fotograf kontraktowy, dla TIME Magazine. Dla tego czasopisma robił reportaże w całej wschodniej i centralnej Europie, Związku Radzieckim i na Bałkanach. Przez kilka lat współpracował z niemieckim tygodnikiem DER SPIEGEL.

Był świadkiem powstania wolnego związku zawodowego „Solidarność” podczas strajku w stoczni im. Lenina w Gdańsku w 1980 roku, jak również wprowadzenia stanu wojennego w Polsce w grudniu 1981, później dokumentował upadek komunizmu w 1989 roku.

Wygrał nagrodę w konkursie World Press Photo w 1986 roku za portret węgierskiego przywódcy Janosa Kadara.

W Polsce ukazały się cztery albumy z jego fotografiami: „Polska Rzeczpospolita Ludowa. Rekwizyty” (BOSZ 2004), „13/12. Polska Stanu Wojennego” (Edipresse 2006), „In Your Face” (Edition Fototapeta 2011) i „Chris Niedenthal. Wybrane Fotografie 1973-1989”. W 2011r ukazała się jego autobiografia „Chris Niedenthal. Zawód: Fotograf” (Marginesy).

Przez wiele lat pracował nad cyklem fotografii dotyczących dzieci niepełnosprawnych intelektualnie, które przedstawił w formie wystaw w wielu miastach w Polsce i za granicą (m.in. „Tabu. Portrety Nie Portretowanych”, „PracujeMY”, „Listy do Syna”).

Galeria dostępna w soboty i niedziele w godzinach 12:00 - 16:00 (ostatnie wejście 15:30)

Bilety w cenie 10 zł do kupienia w kasach i na stronie Filharmonii.

Dla gości koncertów galeria dostępna w dniu koncertu:

pół godziny przed, w przerwie i po koncercie z ważnym biletem na dany koncert.

Partnerzy Galerii:

**SZCZECIN
STARE MIASTO**

edu

Filharmonia

Donuta zaprasza to cykl koncertów kameralnych z udziałem Muzyków Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie, które w sezonie 2022/2023 dedykowane są grupom przed-szkolnym, wczesnoszkolnym oraz – po raz pierwszy w historii Filharmonii – **Seniorom**.

Żyjemy w czasach, kiedy dzieci i Dziadkowie są często daleko od siebie. Nie sposób przecenić roli Dziadków w wychowaniu dziecka – ich cierpliwości, spokoju, wiedzy i życiowego doświadczenia. Przebywanie z Dziadkami to dla dziecka same korzyści, a i seniorzy czerpią wiele radości i pozytywnych emocji z kontaktu z najmłodszymi.

Dlatego w czasach „porwanych więzi” Filharmonia wychodzi naprzeciw potrzebom społecznym i umożliwia wspólne cieszenie się muzyką przez najmłodszych i najstarszych. Nasza dobrze sprawdzona audycja „Donuta zaprasza” w tym sezonie nabierze nowych barw. Na salę kameralną zapraszamy jednocześnie dzieci i seniorów, aby wspólnie przeżywać barwy muzyki granej na żywo przez szczecińskich filharmoników. Te międzypokoleniowe spotkania na pewno na długo pozostaną w pamięci „adoptowanych” Dziadków i Wnuczków.

Najbliższe terminy:

30 stycznia 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

6 lutego 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

27 lutego 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

13 marca 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

27 marca, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

Sprzedż i rezerwacja biletów

Sprzedż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii oraz za pośrednictwem strony www.filharmonia.szczecin.pl.

Kasa Filharmonii
tel. +48 91 431 07 20
infolinia +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:
od wtorku do czwartku w godz. 13:00–18:00,
w piątek w godz. 13:00–20:00
w sobotę w godz. 10:00–16:00
oraz godzinę przed biletowanym wydarzeniem, którego organizatorem jest Filharmonia.

Kartenverkauf und -reservierung:

Der Verkauf der Tickets wird an der Kasse der Philharmonie sowie durch die Website der Philharmonie (www.filharmonia.szczecin.pl) geführt.

Kasse:
Tel. +48 91 431 07 20
Info +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:
von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr,
am Freitag 13.00–20.00 Uhr
am Sonntag 10:00–16:00 Uhr
und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Mecenas Roku 2023

Oficjalnym Partner Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowscy

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii